

derstillæg, da er det blevet udtalt, at denne Bestemmelse syntes mindre hensigtsmæssig, og man har navnlig yttret, at man kun pleier at give Alderstillæg, hvor man ønskede at knytte Embedsmanden til Bestillingen; men det er netop det Hensyn, som har bevirket, at Ministeriet har foreslaaet denne Bestemmelse. Sognefogden er efter den Praxis, som finder Sted, kun forpligtet til at være Sognefoged i 3 Aar; begjærer han sig efter 3 Aars Forløb entlediget, saa antages han berettiget til at fordre sin Entledigelse; men det maa bemærkes, at først efterat han har været Sognefoged i en noget længere Tid, f. Ex. 3 Aar, vil han være saaledes øvet i Forretningerne, at han kan ansees skicket til at udføre de en Sognefoged paahvilende Pligter, og han begjærer da maaskee netop sin Entledigelse, paa en Tid altsaa, hvor Retssbetjentene kunde have mest Nytte af ham. Denne Tilbøielighed til at begjære Entledigelse har man søgt at modvirke ved at indrømme, ikke Sognefogden en bestemt Ret, men Amtsraadet en Bemyndigelse til at give ham Alderstillæg. Det er blevet yttret, at naar et Amtsraad benyttede denne Bemyndigelse paa den Maade, at det nægtede en Sognefoged Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste, saa var det det Samme, som om Amtsraadet derved vilde tvinge Sognefogden til at gaae af eller vilde give ham et Bunk om, at man ønskede hans Entledigelse, men jeg skal dertil bemærke, at hvis vedkommende Herredsfoged ikke er tilfreds med en Sognefogeds Udførelse af hans Bestilling og paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade kan godtgjøre det, vil han kunne faae ham entlediget, ved derom at gjøre Indstilling til Amtet; man behøver ikke at gaae en saadan indirecte Vej, som den antydede, for at faae ham entlediget.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 3 er der blevet fremsat et Par Betæneligheder. Det er for det Første blevet yttret, at det forekom underligt at ville fikke Sognefogden Gebyrter, som efter de nu bestaaende Forhold ikke svare til den Byrde, han har af de Forretninger, for hvilke Gebyrterne ere bestemte; det har været mig paafaldende at høre denne Indvending. Sognefogden er saaledes ikke

pligtig til at være Stævningsmand, det er kun, naar han er villig dertil, at han bliver det; finder altsaa Sognefogden, at de Forretninger, for hvilke disse Gebyrter ere bestemte, ikke ere tilstrækkelig lønnede, saa kan han undslaae sig for at paatage sig dem. Der er dernæst yttret Betænelighed ved Paragraphen, forsaavidt der derved kunde være tilfattet at slaae fast, at de Forretninger, som der ere omtalte, uskrivelig skulde henlægges til Sognefogderne. Denne Mening kan jeg ikke faae ud af Bestemmelsen. Bestemmelsen har kun til Hensigt at tilkjendegive, at uagtet Sognefogden i Henhold til § 1 faaer fast Lønning, skal han dog for de Forretninger, han har, som Auctionsvidne, Stævningsmand, Burderingsmand o. s. v., beholde de Gebyrter, som han derfor hidtil har havt. Andet gaaer Bestemmelsen ikke ud paa; thi Paragraphen siger med udtrykkelig Ord: „Den Sognefogderne som Auctionsvidner, Stævningsmænd, Burderingsmand o. s. v. tilkommende Betaling saavel som de dem ved Lovgivningen for Udpantninger tillagte Gebyrter blive fremdeles til dem at udrede;“ der staaer ikke, at disse Forretninger uskriveligen skulde være tillagte Sognefogderne, men der staaer, at de dermed forbundne Gebyrter blive at udrede til Sognefogderne, forsaavidt de ere Auctionsvidner, Stævningsmænd, Burderingsmænd o. s. v. (Efterhæng: Men det behøves ikke at siges). Jeg hører, at den ærede Folkethingmand for Holbek Amts 2den Valgfreds siger, at det ikke behøves at siges; men der har dog været opkastet Tvivl om dette Punkt i forskellige Betænelinger, som Ministeriet har faaet, om Sognefogderne skulde vedblivende have disse Gebyrter, naar de bleve satte paa fast Løn, og det er derfor jeg har fundet Anledning til at optage denne Bestemmelse i Loven.

Det er med Hensyn til § 4 blevet udtalt, at det er betænkeligt deels at slaae flere Sogne sammen til eet Fogderi, og deels at opløse eet Sogn i flere Fogderier. Jeg maa dertil bemærke, at Loven forudsætter og udtaler det som en udtrykkelig Regel, at „ordentligviis skal hvert Sogn udgjøre et Sognefogderi“; det er altsaa kun undtagelsesviis, under ganske sær-